

ЗВЯЗДА

Орган ЦК МККП(б), ЦВКІСНК БССР

№ 35 (5709) | 12 лютага 1937 г., пятніца | ЦІНА 10 КРП.

СЁННЯ У НУМАРЫ:

Перадавы: — Валачаеўскі дык.
15 тадзея валачаеўскага бою.

Пушкінскі ўрачыстасці ў Маскве.

Якуб Колес. — Наши совесія хэлпі.

Проф. Н. А. Даронікі. — Арганізація масавую

захавання бульбі.

Ф. Шнігель. — Міжнародны агіт.

О. Рансін. — Харчовая прамысловасць БССР.

Н. Пузінай. — Натураюць ворагам.

В. Р. Прядчыны. — Нікому не дазволі ступіць на

ямлю, падтүту нашай крыбій.

Капітан Рымінскі. — Мы заваявалі шчаслава

жыліе.

Капітан Д. І. Чапурын. — Лепшы помнікі тым, хто

загінуў за революцыю.

Арнадзіт Кульшоў. — Баранаў Васіль.

Наміці вілікага паства Юблейныя вечары ў Гомелі,

Оршы і інш. гарах і рэйнах БССР.

Фейгінсон. — За што мы любім А. С. Пушкіна.

За РУБЛІКОМ: Пушкінскі дні ў Чэхаславакіі.

Люд Фейхтвангер аб Савіцкім Сапоже. — Знэрот

ЦК комітэті Іспаніі. — Агед міністра замежных

спраў Філіппынія п. Холсін.

Гутарка міністра замежных спраў Філіппынія п. Холсін з супрацоўнікамі ТАСС.

ВАЛАЧАЕЎСКІЯ ДНІ

Республіка выхадзіла крыбію. Казарны вораг то ў адным, то ў другім месцы наносіў плянкі разы краіне Советаў. Толькі што пакончылі з Калчаком, Разблі армію Дзенініка. Але імперыялізм дацамош шалёты бандаграм. Белагвардзейцы на пойні апрайдзіся і пад каманівашчынем Врангеля начаді новасць наступленне за адзінную недзелю, за то, каб пасадзіць на шыбы рабочых і сялян памешчыка і капіталіста. Наступленне беланалікі на заходніх граніцах праследава тую ж жарту. Чырвоная Армія, стомозіл, галодна, разлута, раздзялена, пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна ярасна кінулася ў японіі бой.

«Этых лет не смолкнет слава,

Не помрежет чынога».

Ніколі рабочы і сяляне Савецкага Саюза не забудуць дзён вілікай барацьбы. Валачаеўскі дні ўвойну ў гісторыю народу БССР як незабудына віхі ў барацьбе за ператварэнне Далёкага Усхода ў кітайскую краіну соцыялізма.

Традыціі Валачаеўскія захаваўшы не толькі партызаны, не толькі старыя рабочы і сяляне. Этыя традыцыі падтрымліваюць пачатка моладзь, практоляючыя пе-рал героямі славных дзён. На вілікай, але столькі кроўной і ролікі кожнамі грамадзянінамі ССР залілі маладыя рабочы і сяляне імкніліся ва ўсім следзяць пылкімі бясстрашнымі людзьмі Валачаеўскімі. Барацьбы граніцы Савецкага Саюза. Этыя традыцыі загаўляюць рабочыя і сяляне ўсіго Савецкага Саюза, прыманічычы не раз, як малярны агіт, штурмавыя ночі Спаска, валачаеўскі дні.

Пастаўнічы наставнікі свайго міттей ператварылісь на вілікія банды.

Вілікія банды, якія падзялілі тэхніку, тактыкі і стратэгіі бой з ворагам.

Драгажыні вораг не склалі збору. Ей

раздувалі пажар вайны. Германскі і японскі

фашызмі памірчыўшы з ССР сваіх

сабоў — катаву рабочы і сяляне ССР — праціўнікі. Але не драматыку

всёгда імі падзялілі нас, за адзінства добрых

пазіцій і постулаў, магчымасці адкрыці

сапраўднага ружынага гумлістага

і гарантіі агіт, і звязы на насту-

ніальны манер, не гворыці ўжо на ра-

боне шецирскіх бенефісаў.

Армія, слаба ўбрэсцяна, не меўшы, па-

сведчанью Т. Блюхера, пават пажыць для

рэзкі дроту, але беззметна адданая, прас-

на кінулася на ворага, каб раздзвіць яго.

Вілікія Валачаеўскае была важным ста-

гетичным пунктам. Белагвардзейцы ўмывалі

гэты пункт, ператварыўшы яго ў дэ-

лекімісткімі Перакоп. «На водку самага

камандуючага беланалікімі генерала

Малчанікам, — піша Т. Блюхер, — ві-

надзімікі наставнікі свайго міттей

загады.

Армія, слаба ўбрэсцяна, не меўшы, па-

сведчанью Т. Блюхера, пават пажыць для

рэзкі дроту, але беззметна адданая, прас-

на кінулася на ворага, каб раздзвіць яго.

Пушкінскі ўрачыстасці ў Маскве

Урачыстасці пасяджэнне ў Вілікім тэатры Саюза ССР

У дэлакайным Акадэмічным Вілікім

тэатры ССР 10 лютага адбылося ўра-

чыстасць пасяджэнне, прысвечанне ста-

доўзу дна смерці найвілікшага рускага

поэта Пушкіна.

Тэатр на п'яточнаму ўпрыгожан. У

ярусах п'яцінды кіаск. На чырвонах пла-

тадах — радзі выдатных твораў

пастаўнічымі.

Іншыя п'яцінды ўрачыстасці пасяджэнне

стала п'яцінды ўрачыстасць пасяджэнне

стадыону ўрачыстасць пасяджэнне

НАСУСТРАЧ НАДЗЫЧАЙНАМУ XII УСЕБЕЛАРУСКАМУ З'ЕЗДУ СОВЕТАЙ

„ПРЫЕМНА І РАДАСНА ВЕДАЦЬ, ШТО КРОУ, БАГАТА ПРАЛІТАЯ НАШЫМІ ЛЮДЗЬМІ, НЕ ПРАИШЛА ДАРЭМНА, ШТО ЯНА ДАЛА СВАЕ РЭЗУЛЬТАТЫ“ (СТАЛІН)

НІКОМУ НЕ ДАЗВОЛІМ СТУПІЦЬ НА ЗЯМЛЮ, ПАЛІТУЮ НАШАЙ КРЫВЁЙ

Блізкі дні, які ўвійдзе ў гісторыю беларускага народу, як саме лічыцься, саме радасна свята. Блізкі дні, калі візбронікі беларускага народу, лепшыя зямлі краіны — дзялгаты Надзвычайнага XII Усебеларускага З'єзда Советаў зачарданы Канстытуцію Беларускай Савецкай Соціалістычнай Рэспублікі. Краіна, якія рэвалюцыі не меўшая снай падзаржанасці, самае калонікі царства атрымала сваю Канстытуцію — лакумент выдатных перамог, да якіх прынялі беларускі народ патріята Леніна, геітія пародаў вілікі Сталін.

З начинчыні гордасці за сваю краіну буда галасаваць за Канстытуцію, якія дзялгаты РСЧА — дзялгаты Надзвычайнага XII З'єзда Советаў. Мне асаўбліваў калонікі царства атрымала сваю Канстытуцію — лакумент выдатных перамог, да якіх прынялі беларускі народ патріята Леніна, геітія пародаў вілікі Сталін.

Успаміненце гаратаю поч у разведчыца містчыка Тураўля (Полаччына). У туточку я прыняў балое хрыщэнне. Наш узвод над камандай — камандай Узвода Панічыні атрымалі залату: перафранца на занятыя беларускімі берагамі речкі Тураўля, разведальнікамі размежчэніем і сістэму агнітакі, сродкамі ворага.

Ноч выйдзала пініна, на небе пі зоркі. Сплюсціцца мы да берага, у вязкіх вільтах трапілі, але праішлі. Вось і глядзішь пешыкі, але быстрый і глыбокі речкі.

Першын ідзе Панічын. Ён смела ўступае ў вільтах. Мы ўслед. Рачка асталася заходу. Панічыні рабаш: раздадзіць узвод на тры зоркі. Так можна працягнуць мясоўніцесі глыбкай узводу. І панаў у зялёно, камандзірам якога Панічын, змянічыў мядовініна Івана Керозова. Раслаўлілісь звіні на бахах. Наўзэм, чутка прыслухаўшися, — почну зрокіненіем слоўнікі. Чую порах. Слышилася. Ашчэ асцірожнай пазу.

В. Р. ПРЫДАЧЫН,
дэлегат Надзвычайнага XII З'єзда
Советаў БССР, старшы лейтэнант-
ординаносц.

МЫ ЗАВАЯВАЛІ ШЧАСЛІВАЕ ЖЫЩЦЁ

З раздасцю і захапленнем я чытаю і пе-
речываю кожны радок праекта Канстыту-
ціі БССР, аснованага на вількі Сталінскай
Канстытуціі народу СССР. Я
шумламі сваёй мінудзе працягліе жыць.
Я жыву ў вёсцы, у Віцебскім павеце, Ві-
цебскай губерні. Мой бацька, не маючы
зім, ішоў на заробіткі, пакідаючы дзяды
і хворую на сухоты манды без кавалка
хлеба. Мы ішлі па пасёлку хлеба да поль-
шаменчыка, працуячу чи ў землі на ра-
зводкі.

Калі я чытаю Сталінскую Канстытуцію,
іхні гарантую праўнымі недзялкава-
сасобы, перад мімі вачымі ўспамі-
неніем патрасаючы момант, якога я нікога не
забуду.

Аднаго разу паменчык забраў напу-
каропу за тое, што я на пасёлку на яго
манды зімой разоў з дзінгі ўзіў. Я падзе-
лае, сілічыло свае кулакі. Манды ложа-
лае з слізім на вачах, дзініе з зір-
каўскай галавай кірчыла за ўсёе годзе.

Калі нарадзілася савецкая ўлада, я ўсту-
піў на Чырвоную Армію, каб звесці рагун-
кі за бацьку, за манды, за сваёго малод-
шага брата.

Капітан РЫБІНСКІ.

ХАРЧОВАЯ ПРАМЫСЛОВАСТЬ БССР

О. РАКСІН

Нам. народнага камісара харчовай
прамысловасці БССР

15 лістапада лепшыя людзі краіны, вы-
бранныкі народу, збіруніца на XII Усебелару-
скум З'єзду для амбэркаўшчыны
і прынятых новай Канстытуції БССР, на-
сюдованаі на аснове вількі Сталін-
скай Канстытуціі СССР.

Практік Канстытуціі — вільзарнічны
гісторычны документ. Ён падвойзіў віль-
нікі вільных перамог, атрыманыя Савец-
кай Беларуссіі пад кіраўніцтвом партыі
Леніна-Сталіна, пісні перафранцаў
былой адсталай царской калоніі ў квіт-
чуючай соціялістичнай ордэнскай
республікі, якія з'яўліліся наяд'ем'ю-
чай часткай Савецкага Саюза.

Сталінскай Канстытуціі замацавала
вількі поспех нашай соціялістичнай
рэвалюцыі, яна прасягнула ідэі самага
шарога дзяржавнага і стварае ўсе
мачынчыні для іхўльнага гаспадарчага
і культурнага росту ўсіх салоўні-
чых рэспублік, якія ёхважаюць у сябе
нашай піснічынічнай краіны. Толькі
у результате вількай соціялістичнай
рэвалюцыі і ленінска-сталинскай нацы-
нальной палітыкі Савецкая Беларусь
ператварылася ў адну з перадовых са-
мых рэспублік.

За 19 год існаванія савецкай ўлады,
асабіца за апошнія дні стаўлінскіх
нагідак, амаль занімаў ствараю і вырас-
ла харчовая прамысловасць у нашай Со-
віецкай Беларуссіі.

Замест дробных самастужных пра-
дыркоў — пікарань, брудных боен,
капітальнаў майстэрні і т. д., на якіх
работа праходзіла ў самых варварскіх
умовах, — стварана буйная механизаваная
харчовая прамысловасць, зборніца на-
зывана апонімамі слову тэкнік. Гомельскіх
глупчышчаў камбінат, архітэктурнікі
макасімінаў, фабрыка «Комунарка», камбінат
на алонімічнай зямлі тэкнікі, Гомельскіх
хлебазаводоў, — усе іншыя.

На пасёлку харчовай прамысловасці
у 1936 годзе дзяліліся 10 місакамбінату
і 17,400 тон мясы, 4,800 тон
хлебазаводоў вырабляў пшыроўкі асарты-
менту. Масларобочая прамысловасць за
1936 год дала 2,686 тон высокакачыснага
масла, 761 тону сиру, у вількі асар-
тыменте дзюніону малочнага прадукцыі.
Пабудаваны новы буйны гомельскі тлу-
пичыні камбінат выпусліў у 1936 годзе
4,200 тон маргарыну, 3,755 тон мыла
і т. д.

Асабіца траўба адзначыла дасягненіе
хлебазаводнай прамысловасці. Замест ма-
ленькіх, брудных самастужных пікаран-
коў — усе іншыя.

Дзякуючы гадавату пілітіку Сталіна
і падвойзіўшым перамогам, якія на-
шылі на нас, асабіца засядала на
столе ў сядзібіце Сталіна, у якой
шумламі сваёй мінудзе працягліе
жыць.

Чырвоная Армія — верныя стражі святыні і недатынільных границ нашай со-
ціялістичнай радыё. НА ЗДЫМКУ: байды на прыўядзе. Комісарытэт курсант-
м-скага чырвонаармейца стратэгіка палітыкі, выдатнік байды і палітычнай вучы-
бы тав. Слюнчынка Г. А. чытае байдам газету.

Фото Я. Салавеічыка.

ЛЕПШЫ ПОМНІК ТЫМ, ХТО ЗАГІНУЎ ЗА РЭВОЛЮЦІЮ

З сёла 4 гародоў ордэнскага Беларусі

і ўсёй Беларуссіі, вускораны водкі, усъявілі
словы алеяў Канстытуціі БССР, якія хутка
атрымалі беларускі народ. Невыканае прыем-
на чутъ, чытъні гэтыя водкі, раздадзіць
іх усю землю, якія на ўзводзе падаюць
чарнікі, якія на зоркіх схатах схатах
іх зіміні, якія на вільтах.

Мы бужем біцца там, адкуль пасное
наша вораг. Гора тым, хто прымусіў
Чырвоную Армію ўжыні ўсе сродкі і

зброю.

Ни мало долю выпыніць пічыльна ўсё, —
прайшоўшы фронт праціўнікай вайны, —
балькі, прыгнічыўшы сінімі калонікі, на-
шылі зіміні, якія на зоркіх схатах схатах
іх зіміні, якія на вільтах.

Праціўнікі было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

Наша ворага было фарасцілі рабу, каб пры-
чыніць народу ўсе злічыненія.

АРКАДЗЬ КУЛЯЦОУ

БАРАНАУ ВАСІЛЬ

6 лістапада 1936 года ў сутыцы з япон-манчжурямі быў ранен і ўзяты ў палон паграничнік Васіль Баранау. Раненага совенскага паграничніка паворску катаюші, прымушаны расказаць аб размежаванні і ўзбранні часцей Чырвонай Арміі. Паграничнік Баранау не згадаў сваёй радзімы. Ён пам'ял і катаюшы, нічога не выдаўшы ворагу.

Пра мужнага сына народу малады беларускі паэт А. Куллошо напісаў пазму. Два ўрэуны з яе друкуюцца нижэй.

I.

Сягнона чакалі нападу...
Трайм загадаў камандир
З Баранавым выйші ў засаду

І выйшоў граваты:

— Вайді!...
Ішч які крамі слытны
і сібірны сеіх агоні,
Наўстала тады перад імі
Граніца, закутая ў бропъ.
Варожы спечкі і далі
За пеўнай схаванай тайгою.
Байны нерухома стаялі

У час разытвання сваёго.
І думалі разам аб спрэв,
Аб тым, каму кільцо даці.
Хто таў, як яны на заставе,
Начамі не спіш у Кромі.

Марозная ноч. У дазоры
У засадзе Баранау Васіль.
Аспелі манчжурові зоры
І нарада заміліся сіні.

Вісінь туманы нах граніцы,
Скразь шурпую гэту інгулу

Да сініх снагоў не прафіца
Халоднага неба светлы.

Над гэтамі святаны пазнучора
На ўзвядзе тримаў ён курук...

І ранены ѹнічыў вораг
Крышай вахмінчыў і ўлек.

Сягнона-ж чакалі пегады
Наўгульныя налётчыкі зноў,

Адоміністрація хітрымі ударами
На дэсертку вораг прашлоу.

З драмеюююю істотай і прагаб.
Краджом перапроўні карюк,

З блесківідлаждай лезе альгара
На сорак байдоў батальён.

Напад, калетнай і тутам
Ужо абдуціны шахі,

Нахтінім зінніні штурмам,
І ледзюць пітыхі на пітыхі.

Атгем булачнімі ўкрытымі
Іхе за атградам атград.

Баранавымі тройкі абыты
Атакі з патайных засад.

Ён ранен, Апошніяй гранатай
Чаштэрты ажнін напад,

Атакі чакачнікі пітагі,
Бенк зірнуўся назад.

Ітога зіркульны. Да хвої
Сіні...

І дуба ад вострае зброя
Штыкім адыўвіся баць.

ПАМЯЦІ ВЯЛІКАГА ПАЭТА
ЮБІЛЕЙНЫЕ ВЕЧАРЫ Ў ГОМЕЛІ І ОРШЫ

ГОМЕЛ, 10 лютага. (Нар. «Звязда»). Сяня ў памяціні ўспышага ў горадзе клуба імя Леніна адбыўся ўрачысты ўход, прызначаны памічі А. С. Пушкіна. На гэты ўход прышлі знатныя людзі горада — стаханові, ударнікі, рабочыя і службчыя працаўнікі.

У фас клуба арганізавана вілікай вялічынай, прысвечанай жыццю і творчыству вялікага рускага паэта. Сирод экспанату — карынты і мастанкі малянскі, зробленыя школьнікамі старшынай вілікага падворку і стахановіцамі працаўнікі.

ОРША. Як вілікай святы культуры праціші юбілейны пушкінскія вечары ў рабочых клубах і школах горада. З вілікай рабочай слухаць стаханові, пастаўнікі і вуні і клубе пішысаноса дахах, пісменнікі Платона Галавача, які ўжыківі і творчы шляху наўйаўлішага рускага паэта. На вечары хор 3-й школы выканалі рад спеву на тэсты Пушкіна, «Да Ты», «Помік», і іншыя славутыя віршы Александра Сергеевіча дакламавалі.

ОРИПА. Як вілікай святы культуры праціші юбілейны пушкінскія вечары ў рабочых клубах і школах горада. З вілікай рабочай слухаць стаханові, пастаўнікі і вуні і клубе пішысаноса дахах, пісменнікі Платона Галавача, які ўжыківі і творчы шляху наўйаўлішага рускага паэта. На вечары хор 3-й школы выканалі рад спеву на тэсты Пушкіна, «Да Ты», «Помік», і іншыя славутыя віршы Александра Сергеевіча дакламавалі.

Паранены сталлон халоднай,
— Забойца! — ён піха скажаў
І сэрдам пад хвоню родзіў
Да іншады групты прынаў.
Сделаўся:
На хвоях скакалі
Вавёркі — малыя зярні,
Бародам сумна хісталі
З уральскіх каласаў дацькі.
Адгэтуль дацька да дому...
Там спірь пад іншымі раза.
Ён іхнай пітасці нікому
Ні грана не дадаў, ні віярка.

Ужо адкідзе кулямётам
Да самай мякіх батальён.
Ахвядзіць манчжурові роты
З афары складаў як кардон.
Суровыя выцьцы міцэлі,
Далёкая зямянка зямля,
Нісціць на японскай шынелі
Б заставе чужой Васіль.

II.

Хай сцены прысцутныя ўспомніць!
Маўчай ён. Пытагаў ён яго
З вікантускага штаба японец
І дробінамі туцнікага.
А пак-перакладакі, з выдатных,
З наўмынімі слімкаўскіх банд,
Тамі-і вепіралі-лакады
І злонія рабіў перакад...

Пытагаўся:
Дзе на граніцы,
Схаваны ў соклах якіх.
Гарматы гляняць на байні
На варшаві аблішарів саіх.
Схаваны ў якія зямлінкі.
Каб загадаў руцьца ў бой.
Советскіх хукіх ташкі,
Штогомі гушчарыкі самой.

Схаваны ў якія ангары
І дружна, у час неўзядкі.
Лічыць самалёты па хмараў,
Лічыць амасці якіх.

Схаваны ў якія амасці
Іхе за атградам атград.

Чакалі.
Ші так пізіралі ў акно.
Талы ён прыўзініўся. Дарога
Ішла са скуні, са мякі.

Радзіма чакала...

— Нічога,
Нічога я вам не скажу!...

ЗА ШТО МЫ ЛЮБІМ А. С. ПУШКІНА

Паважаны таварыш рэдактар!

Рэдакцыя газеты «Звязда» зваронулася да мене з польсам, просчы наімешней, як грыхцецца па пушкінскіх дэйн іхніх гуртак та амасці я. Адначасова вырасло на падлогу да Пушкіна, за што мы яго любім.

На апошніх пытанніх даўволі пізікі зажадацца. Не любіць А. С. Пушкіна іслыга. Створаныя ён вобразы незадыні, мастанкі складаюць яго твораў на падхапле і настава піяўнікі адаўнілі на адні.

Вастрымі яго мякі, яго прафічанне праства зазіліцца: «Слых обі ме пройдеть по всей Русі великой». Малыні, мовы безагаровачна прызнае за А. С. Пушкіні стваральніка выдавай гібкіх, выразных літаратурных мовы. Вось за што мы любім А. С. Пушкіна.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.

Да пушкінскіх дэйн мы падхапталі пады гутарак са справа злазіцай пішыага бібліятекара тав. Мордкін і стаціянаў Ствалінскага, які ўздоўж для аэн-

даўніх часоў пішыага вінаграднага.</